

Työkulttuurit Euroopassa

Työssäoppimassa Keski-Pohjanmaan Maaseutuopiston työntekijä

Työssäoppimispaikkani oli Viron Pölvassa sijaitseva yksityinen lypsykarjatila, ei siis mikään osakeyhtiö- tai kolhoositila, joita on täälläpäin ollut. Lypsäviä oli siis 200 ja nuorkarja mukaan luettuna kaikkiaan n. 400. Peltohehtaareita tilalla oli 500. Ainakin maaseudun hengessä on paljon samaa kuin suomessa. Lähestulkoon kaikki tuntevat toisensa ja naapurit auttavat toisiaan tarvittaessa.

Vajaan neljän viikon ajan asuin tilalla isäntäperheen luona. Emännän ja isännän lisäksi perheeseen kuului kolme lasta, jotka kylläkin olivat jo aikuisia ihmisiä. Varsinaista toistuvaa työtehtävää minulla ei ollut vaan menin lähinnä paikasta toiseen. Välillä olin navetalla töissä, välillä pelloilla konehommissa tai muissa tilan töissä. Näitä oli esim. huoltotyöt, jossa ympäristön puhtaanapidosta huolehdittiin tarkoin, esim. jäteöljyt laitettiin niille kuuluviin tynnyreihin. Töiden vaihtelevuudessa oli parasta se ettei ehtinyt turtua kyseiseen hommaan. Työpäivä alkoi puoli 8 ja päättyi illalla 18.00. Vaihtelevuutta työajoissa oli maatilalle tyypillisesti aika paljon. Jos olin navettaan menossa, niin työt alkoivat 5.00, hyvän sään taas sattuesssa peltotöissä saattoi mennä helposti ilta yhdeksään.

Aivan tauotonta työnteko ei kuitenkaan ollut. Ruokatauot olivat n. kello 12 ja 18. Koko perhe oli aina yhtäkaa syömässä. Ruokailutottumukset olivat jokseenkin samanlaisia kuin kotosuomessa. Perunoista kaurapuuroon ja kaikkea siltä väliltä. Liharuokia, kalaa, kanaa, sikaa ja sieniä syötiin aika paljon.

Useana iltana, yleensä neljä kertaa viikossa, saunottiin kovasti. Saunailtoihin kutsuttiin myös naapureita ja muita tuttuja. Niihin kuului lähes poikkeuksetta hyvän viinin ja savustetun kalan nauttimista. Poikkeavana tapana oli aina kätellä vieraita, toivottaen näin heidät tervetulleiksi, vaikka he olisivatkin olleet läheisiä sukulaisia. Jos ei saunottu kotona, menttiin tuttaville tai naapureille iltaisin saunomaan. Ja samat rituaalit jatkuivat sielläkin.

Vapaa-aikani oli yleensä iltaisin töiden päätyttyä, kuljeskelin ympäri tilaa maisemia katsellen, kuvaten ja hiljaisuutta kuunnellen. Muutaman kerran kävimme Pölvassa ja Tartussa autoja, rakennuksia, maisemia katsomassa ja kaupoissa kiertelemässä. Varsinkin työ maatilalla on fyysisesti aika kovaa, joten nukkuakin piti välillä.

Viron- ja suomenkielessä on paljon samanlaisia sanoja jotka taas tarkoittavat aivan eri asioita. Esim. kissa on kass ja toisinpäin. Mutta kielten samankaltaisuudesta huolimatta suurilta kömmähdyksiltä selvitettiin. Päällimmäisenä mieleen jäi isäntäperheen ystävällisyys ulkomaan asukia kohtaan. Talent-matkani järjestettiin yhteisen tuttavien avulla, jolloin se oli paljon helpompaa, kuin että olisin yrittänyt ottaa yhteyttä täysin vieraisiin kohteisiin. Työjaksoni oli kaikin puolin onnistunut kokemus ja mielestäni tällaisessa pärjää melkein kuka vain, kunhan lähtee avoimella mielellä ilman ennakoasenteita.

Työjaksollani virossa näin ja oivalsin uusia ja erilaisia työkoneita, - menetelmiä ja toteuttamistapoja, joita voin luultavasti käyttää hyväksi omalla työpaikallani. Sain lisää työkokemusta ja matka avarsi näkemystäni töiden, kulttuurin ja ihmisten suhteen aika paljon. Hyvä oli myös kokeilla niin sanotusti oppilaan roolia täällä töissä ollessani, esim. ohjaustilanteisiin sain lisää varmuutta ja vinkkejä miten tulisi menetellä.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 13:58

